

Jak můžeme podporovat víru svých dětí?

Víra je něco, co všude na světě v nejrozmanitějších kulturách a náboženstvích prostě patří k životu. Abychom dokázali našim dětem pomoci ke správnému vývoji jejich víry, je důležité pochopit, jaké děti ve svých prvních letech života jsou, jak byly od Boha stvořeny a co pro správný vývoj víry potřebují...

TŘI SLOUPY VÍRY

Víra musí mít vždy svůj předmět, v našem případě: Víra v Boha, Ježíše Krista.

a) _____ (osobní spolehnutí)

„Tatínek umí všechno!“ - tuto dětskou důvěru měl snad na mysli Ježíš, když dospělým dával děti za vzor (Mk 10,13-16). Nám dospělým se někdy důvěřuje těžko, napadá nás tolik všelijakých „ale“. Děti jsou v tomto směru nad námi!

b) _____ (znalosti, informace)

Víra předpokládá něco vědět: Komu, v koho věřím? (Kdo/jaký je Bůh?) - tedy od elementárních základů až k „vyšší“ teologii / „tuhému pokrmu“.

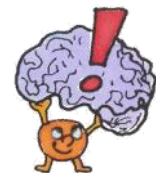
c) _____ (praktické křesťanství: žít to, co jsem - Boží dítě!)

Ježíš řekl: „Poznáte je po ovoci“ (Mt 7,16). Nejde samozřejmě jen o přejímání vnějších křesťanských forem. Pouhé skutky - to, že jsem milý člověk, pomáhám druhým, modlím se, čtu Bibli, spolupracuji v církvi - to všechno mě ještě nedělá křesťanem. To vše musí vycházet z vnitřního popudu: z vděčnosti za Boží lásku ke mně!

Všechny tři sloupy (rozměry) víry patří neodlučně k sobě!

Vědomosti o Bohu bez osobního vztahu nikoho nezachrání, život podle křesťanských rituálů může být jen bezduchou tradicí nebo zákonitvím, důvěra bez informací je slepá a vratká.

K ZAMYŠLENÍ:

Přemýšlejte či prohovořte s partnerem:

Jak může naše rodina prakticky stavět a posilovat jednotlivé pilíře víry v našem rodinném životě?

VĚŘIT V BOHA NENÍ PRO DÍTĚ ŽÁDNÝ PROBLÉM

za předpokladu, že tato víra se v rodině žije a předává. Přirozeně tady hraje rozhodující roli důvěra, která patří k vrozeným dětským vlastnostem.

Třileté dítě nemá nejmenší důvod k pochybnosti, že Bůh opravdu existuje a je všemocný.

A když řekne „Pane Ježíši, chtěl bych tě mít za nejlepšího kamaráda“, bere to Bůh bezpochyby vážně.

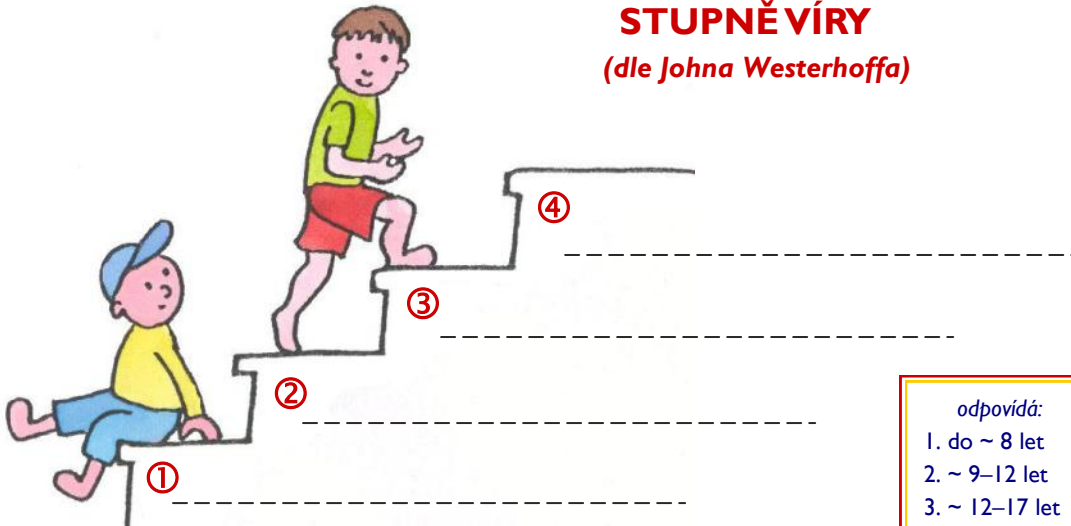
Ale tak jako se dvanáctiletý nevejde do kalhot tříletého, musí vyrůst i jeho víra.

K prvotní důvěře musí postupně přistupovat vědomosti, a ovšem i praktické prožitky víry.

STUPNĚ VÍRY

(dle Johna Westerhoffa)

Víra musí růst!

<p>odpovídá:</p> <p>1. do ~ 8 let</p> <p>2. ~ 9–12 let</p> <p>3. ~ 12–17 let</p> <p>4. od ~ 16 let</p>
--

1. Víra _____

Pro dítě, které vyrůstá v křesťanské rodině, chodit na shromáždění, modlit se před jídlem a před spaním, je stejně přirozené jako jídlo, spánek...

Je všeobecně známo, že dítě ztotožňuje své rodiče s Bohem, ať si to dospělí přejí nebo ne. Tím, jak se děti podrobují jejich láskyplnému vedení, se zároveň učí podrobovat i laskavému vedení samého Boha.

2. Víra _____

Zhruba kolem 9. roku nabývají na významu kamarádi, parta, příslušnost ke skupině. Není už směrodatné, co si myslí a říkají rodiče, nýbrž názor a vzor kamarádů, spolužáků.

A to platí i pro naše děti – jaké mají naše děti v tomto stadiu víry možnosti? Mají možnost svoji víru prakticky žít s partou stejně smýšlejících dětí? Mají možnost patřit do skupiny, kde se křesťanství žije prakticky?

3. Víra _____

Dospívající si začínají klást závažné životní otázky, jako „Kdo jsem?“ „Kam směřuji?“, „Jaký je smysl mého života?“. Začíná hodnotit, zda víra, kterou vidí u svého okolí a ve svém životě je pravdivá, zda dává smysl.

V této chvíli hodně záleží na tom, co se odehrávalo v předchozích letech. Dál můžeme jen spoléhat na Boží milost, protože víme, že pouze Kristus může poskytnout na tyto otázky uspokojivou odpověď.

4. Víra _____

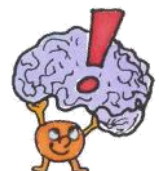
Osobní víra začíná jako u Ježíšova učedníka Tomáše vyznáním „Můj Pán a můj Bůh!“ nebo „Pane, tady mě máš – chci žít s tebou!“ Není to ovšem ještě cíl, nýbrž teprve počátek nového života s Bohem – jediné cesty, která vede do cíle. Je to zvláštní milost, když člověk smí osobně poznat Boha.

KDY SE MŮŽE DÍTĚ OBRÁTIT?

Obrácením rozumíme osobní přijetí daru spasení. V Bibli nenajdeme žádné omezení, že by tento dar byl pro někoho nedostupný, není tam ani věková hranice.

Dítě se tedy může obrátit na kterémkoliv stupni své víry, nicméně jeho vztah k Bohu je přirozeně formován jeho věkem.

Od malého dítěte nelze očekávat víru dospělého!

K ZAMYŠLENÍ:

Přemýšlejte či prohovořte s partnerem:

Kde se každý z naší rodiny nachází? Jak můžeme jako rodina prožívat víru společně?

